

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง
 PARENT PARTICIPATION TOWARD ACADEMIC AFFAIRS ADMINISTRATION OF PRE-SCHOOL CHILDREN
 TRAINING CENTER AT BUDDHIST TEMPLES IN PHATTHALUNG PROVINCE

อนิษฐา เอี่ยมสุวรรณ^{1,*} ผศ.ดร.บำรุง ศรีนวลปาน² และ ดร.เบญจพร ชนະกุล³

Anidtha Iamsuwan^{1,*}, Asst.Prof.Dr.Bamrung Srinuanpan², and Dr.Benchaporn Chanakul³

¹สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

²คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

³คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280

¹Program in Educational Administration, Faculty of Education, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Nakhon Si Thammarat 80280, Thailand

²Faculty of Management Sciences, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Nakhon Si Thammarat 80280, Thailand

³Faculty of Education, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Nakhon Si Thammarat 80280, Thailand

*Corresponding author: E-mail: anidha25072507@gmail.com

รับบทความ 13 ธันวาคม 2560 แก้ไขบทความ 17 พฤษภาคม 2561 ตอบรับบทความ 12 ตุลาคม 2561 เผยแพร่งานวิจัย มกราคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง และเพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ปกครองนักเรียนศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง ประจำปีการศึกษา 2557 จำนวน 10 ศูนย์ มีผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 254 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ F-test (One-way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดจังหวัดพัทลุง ภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นในระดับมากเรียงลำดับได้ ดังนี้ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านสื่อและนวัตกรรมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านหลักสูตร และด้านการจัดประสบการณ์ การจัดกิจกรรมประจำวัน และเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม, ผู้ปกครอง, การบริหารงานวิชาการ

ABSTRACT

This research aimed to study parent participation toward academic affairs administration of pre-school children training center at Buddhist temples in Phatthalung province, and to compare parent participation toward academic affairs administration of pre-school children training center at Buddhist temples in Phatthalung province, classified by age, education level, and monthly income. The samples were 254 parents from ten pre-school children training centers at Buddhist temples in Phatthalung province, in the academic year 2014. The research instrument was a set of questionnaires. The statistics for data collection were frequency, percentage, mean, standard deviation and One-way ANOVA.

The research results revealed that parent participation toward academic affairs administration of pre-school children training center at Buddhist temples in Phatthalung province, as a whole was at a high level and ranked respectively: measurement and evaluation, followed by media and innovation, learning experience management, learner development activities, curriculum, and experience management/daily activity management.

The comparison results of parent participation, classified by age, education level and monthly income, as a whole and each aspect were not statistically significantly different.

Keywords: Parent Participation, Academic Affairs Administration

บทนำ

การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) กำหนดวิสัยทัศน์ว่าคนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ส่วนเป้าหมายได้กล่าวไว้ในปี พ.ศ. 2561 มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 3) โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพ 4 ประการ คือ 1) พัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ที่มีนิสัยใฝ่เรียนรู้ 2) พัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ที่เป็นผู้เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ 3) พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและ 4) พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ที่มีมุ่งเน้นการกระจายอำนาจสู่สถานศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 14) จะเห็นได้ว่าการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองได้เน้นเรื่องของการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษาว่าเป็นเรื่องสำคัญ

การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 คือการจัดการศึกษาโดยการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาสถานศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับมหาวิทยาลัยจากแหล่งต่าง ๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคลากรในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (ราชกิจจานุเบกษา, 2553, หน้า 4) สอดคล้องกับ อรรถิณี สพอโชคชัย (2551, หน้า 7) กล่าวว่า การจัดการศึกษาในปัจจุบันได้เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมทั้งในด้านการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคลากร การบริหารงบประมาณ และการบริหารทั่วไป รวมทั้งบทบาทผู้บริหารในการบริหารจัดการศึกษาให้บรรลุผลโดยต้องมีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษา เน้นการมีส่วนร่วมสอดคล้องกับ ประเวศ วะสี (2554, หน้า 27) ที่ว่า ผู้บริหารต้องรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง มีส่วนร่วมและมีศักยภาพในการบริหารการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง โดยผู้วิจัยเลือกศึกษาใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดประสบการณ์/การจัดกิจกรรมประจำวัน 3) ด้านสื่อและนวัตกรรมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ 4) ด้านการวัดผลและประเมินผลและ 5) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (กระทรวงมหาดไทย, 2557, หน้า 36) เพราะทั้ง 5 ด้าน เป็นกรดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับด้านการบริหารงานวิชาการ ที่จะพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษา ดังที่ พระมหาประจักษ์ กิตติเมธี (ทองดาษ) (2554, หน้า 14) ที่กล่าวว่าการบริหารงานวิชาการคือ การดำเนินงานเกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลและประเมินผล เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง และ รุ่งชัชดาพร เวชชาติ (2550, หน้า 28) กล่าวว่า งานวิชาการเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลที่จะนำไปสู่การพัฒนาการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดีขึ้น

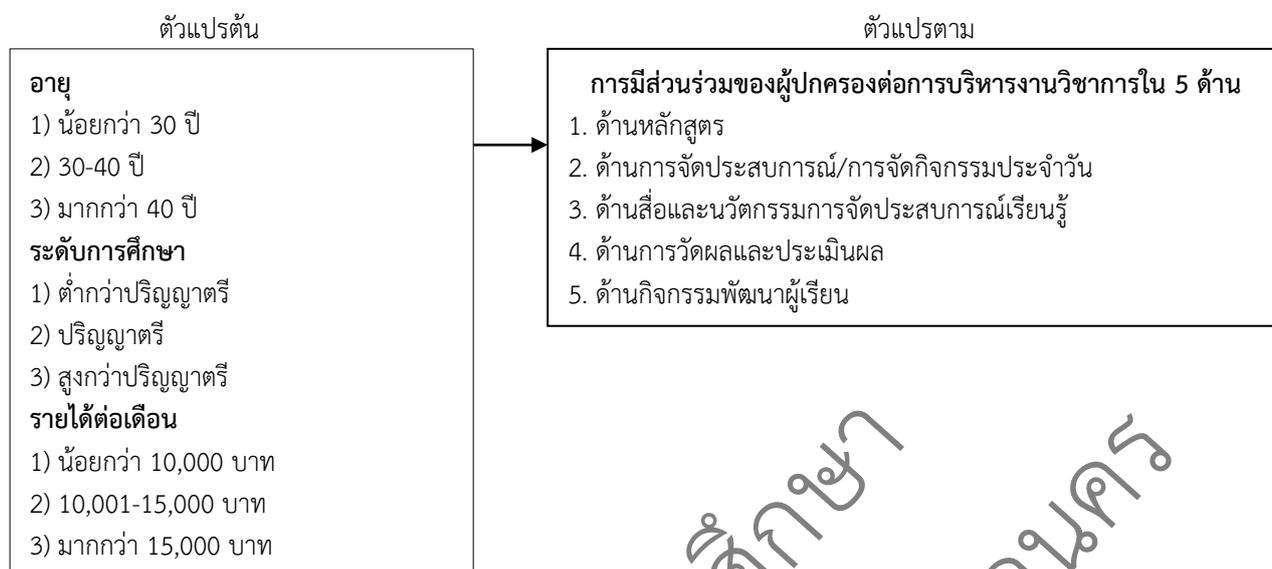
ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุงใน 5 ด้าน คือ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดประสบการณ์/การจัดกิจกรรมประจำวัน 3) ด้านสื่อและนวัตกรรมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ 4) ด้านการวัดผลและประเมินผล และ 5) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง โดยมีการกำหนดตัวแปรต้นที่คาดว่าจะมีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการ คือ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน และศึกษาตัวแปรตามตามกรอบแนวคิดมาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ในมาตรฐานด้านวิชาการ และกิจกรรมตามหลักสูตร ใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดประสบการณ์/การจัด

กิจกรรมประจำวัน 3) ด้านสื่อและนวัตกรรมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ 4) ด้านการวัดผลและประเมินผล และ 5) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (กระทรวงมหาดไทย, 2557, หน้า 36) สามารถเขียนเป็นกรอบแนวคิดได้ ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบบสอบถามทุกข้อมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้ปกครอง แล้วหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาตามวิธีของครอนบัก ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาภาพรวมทั้งฉบับ .982

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของแบบสอบถาม
2. บันทึกข้อมูลที่ป้อนรหัสข้อมูล จัดสร้างคู่มือลงรหัสจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับมาดำเนินการตรวจสอบแล้วมาลงรหัสตามคู่มือเพื่อดำเนินการแปลงข้อมูลที่ได้รับให้อยู่ในรูปแบบของตัวเลข
3. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
4. ประมวลผลข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.1 วิเคราะห์สถานภาพพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 วิเคราะห์การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดจังหวัดพัทลุง ใน 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดประสบการณ์/การจัดกิจกรรมประจำวัน 3) ด้านสื่อและนวัตกรรมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ 4) ด้านการวัดผลและประเมินผล และ 5) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

วิเคราะห์เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดจังหวัดพัทลุง จำแนกตามสถานภาพ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) เพื่อทดสอบสมมติฐานแต่ละข้อ สถิติที่ใช้ คือ การทดสอบเอฟ (F-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

สังเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตาราง และการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง ในภาพรวมมีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวัดผลและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เป็นอันดับแรก รองลงมา

คือ ด้านสื่อและนวัตกรรมจัดการประสบการณ์เรียนรู้ ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านหลักสูตรและด้านการจัดประสบการณ์/การจัดกิจกรรมประจำวันมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเป็นอันดับสุดท้าย สามารถสรุปผลแต่ละด้านได้ ดังนี้

1.1 ด้านหลักสูตร มีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีส่วนร่วมในการนำเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ มีส่วนร่วมในการนำข้อมูลชุมชนมาใช้ประกอบในการจัดทำหลักสูตรให้กับเด็ก มีส่วนร่วมในการประเมินหลักสูตรและผลการใช้หลักสูตร มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ เพื่อกำหนดเนื้อหาสาระในการจัดทำหลักสูตร มีส่วนร่วมกับโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียน มีส่วนร่วมสนับสนุนหรือบริจาคทรัพย์สินและสิ่งต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดที่หลักสูตร เช่น ให้ข้อมูล อุปกรณ์ เอกสารความรู้ เป็นต้น มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการวางแผนนโยบายด้านวิชาการ มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับท้องถิ่น มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย และมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำแผนจัดประสบการณ์มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เป็นอันดับสุดท้าย

1.2 ด้านการจัดการประสบการณ์การจัดกิจกรรมประจำวัน มีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและอยู่ในวิถีชีวิตของเด็ก มีส่วนร่วมในกิจกรรมฝึกสุขนิสัยและลักษณะนิสัยที่ดีเช่น การขับถ่าย เป็นต้น มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ฝึกและส่งเสริมให้เด็กมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ช่วยเด็กให้แสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ มีส่วนร่วมในกิจกรรม การส่งเสริมทักษะทางภาษาโดยฝึกให้เด็กได้เปล่งเสียงพูดความชัดเจนเช่นออกเสียง ร, ล เป็นต้น มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมโดยให้เด็กได้ริเริ่ม คิดวางแผนตัดสินใจลงมือกระทำด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดี และทักษะการใช้ในชีวิตประจำวันตลอดจนสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านอารมณ์จิตใจ โดยเกิดจากการเลี้ยงดู มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ช่วยกระตุ้นการรับรู้เด็ก โดยการให้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 มีส่วนร่วมในการปลูกฝังให้เด็กมีนิสัยรักการอ่าน มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อแขนกับขาโดยการเคลื่อนไหวร่างกาย มีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์ทั้งการวางแผน การสนับสนุนสื่อการสอนการเข้าร่วมกิจกรรมและการประเมินพัฒนาการ มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ฝึกความแข็งแรงของกล้ามเนื้อมือตา และมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการทั้งทักษะและสาระการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เป็นอันดับสุดท้าย

1.3 ด้านสื่อและนวัตกรรมจัดการประสบการณ์เรียนรู้ มีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีส่วนร่วมในการกำกับติดตามและประเมินการใช้สื่อและอุปกรณ์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการพัฒนาห้องสมุดของโรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของเด็ก มีส่วนร่วมในเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การพัฒนาสื่อและอุปกรณ์ มีส่วนร่วมในพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนในเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อและอุปกรณ์ มีส่วนร่วมสนับสนุนในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การใช้สื่อและอุปกรณ์กับหน่วยงานอื่น ๆ มีส่วนร่วมกำหนดวางแผนพัฒนาและใช้สื่อเพื่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้ มีส่วนร่วมกำหนดนโยบายการพัฒนาและใช้สื่อเพื่อการจัดประสบการณ์เรียนรู้ มีส่วนร่วมในจัดทำข้อมูลสารสนเทศแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีส่วนร่วมส่งเสริมสนับสนุนในการจัดหาสื่อและอุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้ มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหาการใช้สื่อและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก มีส่วนร่วมส่งเสริมสนับสนุนให้มีการผลิตสื่อ และอุปกรณ์สำหรับการเรียนรู้ และมีส่วนร่วมในการเสนอแนะในการจัดหาและใช้สื่อและอุปกรณ์ในท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เป็นอันดับสุดท้าย

1.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล มีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและตรวจสอบผลการประเมินเพื่อปรับปรุงตัวผู้เรียนและเสนอแนะต่อทางศูนย์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความก้าวหน้าของเด็ก มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นต่อหลักเกณฑ์ในการวัดผลและประเมินผล มีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือวัด มีส่วนร่วมส่งเสริมให้มีการจัดทำหรือปรับปรุงเครื่องมือการวัดผลและประเมินผล มีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล โดยใช้กระบวนการหลายรูปแบบรวมถึงเครื่องมือต่างทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีส่วนร่วมในการเปรียบเทียบระดับพัฒนาการเด็กกับเกณฑ์การประเมิน มีส่วนร่วมให้จัดเก็บผลการนำข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการมาสรุป เพื่อตัดสินใจจัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กแต่ละด้าน มีส่วนร่วมในการพัฒนาการและความก้าวหน้าของเด็กในแต่ละช่วงเวลา มีส่วนร่วมในการวางแผน การวัดผลและประเมิน มีส่วนร่วมในการกำหนดวิธีการวัดผลและประเมิน และมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาตัดสินคุณภาพ หรือคุณลักษณะของพฤติกรรม หรือปริมาณของพฤติกรรมให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการสอน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เป็นอันดับสุดท้าย

1.5 ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีความคิดเห็นในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีส่วนร่วมส่งเสริมให้จัดกิจกรรมเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างอิสระตามจังหวะ โดยใช้เสียงเพลง คำคล้องจอง เครื่องเคาะจังหวะ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ มีส่วนร่วมส่งเสริมให้จัดกิจกรรมที่จัดให้เด็กได้มีโอกาสออกไปนอกห้องเรียนเพื่อออกกำลังกายเคลื่อนไหวร่างกาย มีส่วนร่วมส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้แก่เด็ก เช่น คอมพิวเตอร์ การว่ายน้ำ ภาษาอังกฤษ ดนตรี เป็นต้น มีส่วนร่วมส่งเสริมให้จัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้เด็กได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ ฝึกการทำงานและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ มีส่วนร่วมจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้เล่นอิสระตามมุมการเล่น หรือมุมประสบการณ์ หรือศูนย์การเรียนรู้ มีส่วนร่วมในกิจกรรมวันสำคัญต่าง ๆ ที่ทางศูนย์ฯ จัด เช่น วันแม่ วันสำคัญทางศาสนา เป็นต้น มีส่วนร่วมส่งเสริมให้จัดกิจกรรมการใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ โดยใช้ศิลปะ เช่น การวาดภาพระบายสี การปั้น เป็นต้น มีส่วนร่วมสนับสนุนกิจกรรมของทางศูนย์ฯ ที่จัดให้แก่เด็ก และมีส่วนร่วมส่งเสริมครูให้จัดกิจกรรมเสริมขึ้น เช่น เกมการศึกษา เครื่องเล่นสัมผัส กิจกรรมสร้างสรรค์ประเภทต่าง ๆ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เป็นอันดับสุดท้าย

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง ในภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ผลปรากฏดังนี้

2.1 ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.2 ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง ใน 5 ด้าน คือ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดประสบการณ์/การจัดกิจกรรมประจำวัน 3) ด้านสื่อและนวัตกรรมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ 4) ด้านการวัดและประเมินผล 5) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้วิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง ในภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นในระดับมาก เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านสื่อและนวัตกรรมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านหลักสูตร และด้านการจัดประสบการณ์ การจัดกิจกรรมประจำวัน ทั้งนี้เนื่องมาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 กล่าวถึงการจัดการศึกษาโดยยึดการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น และให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรมมีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ดังนั้นการบริหารวิชาการจึงเป็นกรพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ซึ่งเป็นผลผลิตของสถานศึกษาเป็นสำคัญและในการบริหารงานวิชาการนั้นผู้บริหารต้องใช้ภาวะผู้นำและใช้การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมเพื่อร่วมพัฒนางานตามภารกิจและขอบข่ายของงานวิชาการได้แก่การพัฒนาและการนำหลักสูตรไปใช้การพัฒนากระบวนการเรียนรู้การส่งเสริมกิจกรรมทางวิชาการที่หลากหลายการพัฒนาแหล่งเรียนรู้การใช้สื่อวัสดุประกอบการจัดการเรียนการสอนกรณีศึกษิติตตามผลและรวมไปถึงการวัดและประเมินผล รวี จันทนาม (2557, หน้า 28) ธนสาร บัลลังก์ปัทมา (2551, หน้า 30) กล่าวว่าการมีส่วนร่วมเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินกิจกรรม ตั้งแต่การศึกษาปัญหา การวางแผนดำเนินการ การตัดสินใจการแก้ไขปัญหาและการประเมินร่วมกัน เพื่อขับเคลื่อนให้กิจกรรมนั้นดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.1 ด้านหลักสูตร จากผลการวิจัยด้านนี้มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุดทั้งนี้เนื่องมาจากหลักสูตรเปรียบเสมือนเข็มทิศที่ใช้ในการจัดการศึกษา หลักสูตรบอกให้ทราบว่าผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายอย่างไร และจะต้องจัดเนื้อหาสาระอย่างไร เครื่องมือวัดผล ประเมินผลอย่างไร ดังนั้นหลักสูตรจึงเป็นหัวใจของการจัดการเรียนการสอน และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อนำไปสู่ความมุ่งหมาย ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ และเป็นไปตามที่สังคมต้องการดังคำกล่าวของ สุเทพ อ่วมเจริญ (2557, หน้า 1) กล่าวว่าหลักสูตร คือ กิจกรรมการเรียนการสอนที่พัฒนาและส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และคำกล่าวของ สำลี รักสุทิ (2553, หน้า 10) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นมวลประสบการณ์หรือกิจกรรมที่จัดให้แก่ผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งจะส่งเสริมให้

ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ด้านความรู้ ความคิด เจตคติ และการปฏิบัติในทิศทางอันพึงประสงค์ เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดทำหลักสูตร จากที่กล่าวมาจึงเป็นเหตุให้ผู้ปกครองมีความคิดเห็นการมีส่วนร่วมการบริหารงานวิชาการ ด้านหลักสูตร ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผล การศึกษาของภัทรภรณ์ แดงแก้ว (2557, หน้า 141) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครู ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับของสายัณห์ แก้วกิ่งจันทร์ (2552, หน้า 53) ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานวิชาการ กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านป่ายางหลวง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานวิชาการ กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านป่ายางหลวง ด้านการพัฒนาหลักสูตรอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับของรุ่งทิพย์ ตั้งพานิชวงศ์ (2551, หน้า 85) ศึกษาการมีส่วนร่วมของครูผู้สอน ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ปกครองนักเรียนในการบริหารงานวิชาการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาด้านงานหลักสูตร อยู่ในระดับมาก และขัดแย้งกับผลการศึกษาของสุรศักดิ์ จันทผลา (2552, หน้า 87) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของผู้ปกครองนักเรียนหลักสูตรสองภาษา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของผู้ปกครอง ด้านการพัฒนาวิชาการ อยู่ในระดับน้อย

1.2 ด้านการจัดประสบการณ์/การจัดกิจกรรมประจำวัน จากผลการวิจัยด้านนี้มีค่าเฉลี่ยระดับมากทั้งนี้เนื่องจากการจัดประสบการณ์/การจัดกิจกรรมประจำวันเป็นภารกิจสำคัญด้านหนึ่งในการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด เพื่อให้เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดู และได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญาตามวัยและความสามารถของเด็ก โดยการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน (ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา) ให้เด็กมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีคุณลักษณะและสมรรถนะตามวัยโดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัย และส่งเสริมให้เด็กเล็กสามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข การลงมือปฏิบัติจริงเพื่อให้สอดคล้องตามแนวคิดของสำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2553, หน้า 6) ที่กล่าวว่า การจัดประสบการณ์เป็นขอบข่ายที่ครูจะต้องจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กพัฒนาตามวัยครบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์และเกิดประสบการณ์ตามจุดมุ่งหมายของผู้จัดเตรียม นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2553, หน้า 23) ได้กล่าวว่าการจัดกิจกรรมต้องคำนึงถึงตัวเด็กแต่ละคนซึ่งมีความสนใจแตกต่างกัน จึงควรให้มีกิจกรรมหลายประเภทให้เหมาะสมกับวัย ตรงตามความสามารถและความต้องการของเด็ก มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ฝึกและส่งเสริมให้เด็กมีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ช่วยเด็กให้แสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการส่งเสริมทักษะทางภาษาโดยฝึกให้เด็กได้เปล่งเสียงพูดความชัดเจน เช่น ออกเสียง ร, ล เป็นต้น

1.3 ด้านสื่อและนวัตกรรมจัดการประสบการณ์เรียนรู้ จากผลการวิจัยด้านนี้มีค่าเฉลี่ยระดับมากทั้งนี้เนื่องมาจากผู้ปกครองมีความคิดเห็นเห็นว่าเด็กของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง เป็นเด็กในช่วงปฐมวัยซึ่งอยู่ในวัยที่คุณภาพของชีวิตทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กำลังเริ่มต้นพัฒนาอย่างเต็มที่ มีความต้องการสื่อที่มีคุณภาพ เพราะสื่อและนวัตกรรมเป็นตัวกลางนำความรู้จากผู้สอนสู่เด็กทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงทำให้สิ่งที่ป็นนามธรรมเข้าใจยากกลายเป็นรูปธรรมที่เด็กเข้าใจได้ง่ายเรียนรู้ได้ง่ายรวดเร็วเพลิดเพลินเกิดการเรียนรู้และการค้นพบด้วยตนเอง (2550, หน้า 21) ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 10) กล่าวว่า สื่อเป็นตัวกลางซึ่งมีความสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนการสอนทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกเพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็ก กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาศักยภาพทางการคิด ได้แก่ การคิดไตร่ตรอง การคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจรรย์ญาณ สอดคล้องกับของ รุ่งทิพย์ ตั้งพานิชวงศ์ (2551, หน้า 85) ศึกษาการมีส่วนร่วมของครูผู้สอน ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ปกครองนักเรียนในการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรีพบว่า การมีส่วนร่วมด้านงานสื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สรรค์ฐิตรา เครือวัลย์ (2551, หน้า 62) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการ ระดับปฐมวัยโรงเรียนสวนบัว เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ปกครองมีส่วนร่วมต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านงานจัดวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนและงานห้องสมุด ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของภัทรภรณ์ แดงแก้ว (2557, หน้า 141) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 พบว่า การมีส่วนร่วมของข้าราชการครูด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา อยู่ในระดับมาก แต่ขัดแย้งกับผลการศึกษาของสุรศักดิ์ จันทผลา (2552, หน้า 87) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของผู้ปกครองนักเรียนหลักสูตรสองภาษา พบว่าระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของผู้ปกครอง ด้านการส่งเสริมพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีอยู่ในระดับน้อย

1.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล จากผลการวิจัย พบว่า ด้านนี้มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากการวัดและประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของการกระบวนการจัดการเรียนสอน ซึ่งในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้มีแนวทางในการวัดผลและประเมินผล ให้สถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมตรวจสอบผลการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อจะสามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนได้ถึงขั้นสูงสุดโดยใช้วิธีการประเมินพัฒนาการด้วยกระบวนการสังเกตการจดบันทึกการแสดงออกของเด็กทั้งด้านความรู้ ผลงานและพฤติกรรม สอดคล้องตามแนวคิดของ สิริพัทธ์ เจริญโรจน์ (2550, หน้า 95) กล่าวว่า ควรจัดและประเมินผลผู้เรียนให้ครบทุกด้าน ทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติหรือคุณธรรม จริยธรรม ในการวัดและประเมินผล ผู้สอนอาจใช้วิธีการวัดและประเมินผลโดยการประเมินการปฏิบัติ (Performance Assessment) ซึ่งผู้เรียนต้องปฏิบัติพฤติกรรมให้สมบูรณ์ตามที่ผู้ประเมินต้องการจะวัด หรือใช้วิธีการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) นอกจากนี้ผู้ปกครองยังมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความก้าวหน้าของเด็ก รวมทั้งกระบวนการพิจารณาตัดสินคุณภาพ หรือคุณลักษณะของพฤติกรรม หรือปริมาณของพฤติกรรมให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการสอน ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551, หน้า 124) ลักษณะ คือ การประเมินอย่างเป็นทางการ และการประเมินอย่างไม่เป็นทางการ กล่าวว่าคุณลักษณะการประเมินที่ไม่เป็นทางการซึ่งการประเมินอย่างไม่เป็นทางการเป็นการประเมินเพื่อดูสภาพการเรียนของผู้เรียน เพื่อช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้เป็นรายบุคคลปรับปรุงการเรียนการสอนของผู้สอน ลักษณะการประเมินจะเน้นการประเมินตามสภาพจริงเพิ่มสะสมผลงานของเด็กซึ่งผลการศึกษาที่ได้สอดคล้องกับของ ภัทราภรณ์ แดงแก้ว (2557, หน้า 141) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาโยธิน เขต 1 พบว่า ด้านการวัดผลประเมินผลและการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรรษมล ศรีษะเกต (2554, หน้า 132) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในงานวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตรระดับปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลอำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในงานวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตรระดับปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลอำเภอธัญบุรี ด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก และสายนท์ แก้วกิ่งจันทร์ (2552, หน้า 53) ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานวิชาการ กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านป่ายางหลวงอำเภอมือง จังหวัดเชียงราย พบว่า กลุ่มผู้นำชุมชนและผู้ปกครอง มีส่วนร่วมด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จากผลการวิจัยด้านนี้มีค่าเฉลี่ยระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการ ด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม มุ่งเสริมเจตคติ คุณค่าชีวิต ปลูกฝัง คุณธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง สร้างจิตสำนึกในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับตัวและปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติและดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ซึ่งการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนดังกล่าวสอดคล้องตามแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ (2553, หน้า 2) ได้กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้ผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับของ พรรษมล ศรีษะเกต (2554, หน้า 132) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในงานวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตรระดับปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลอำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในงานวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตรระดับปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลอำเภอธัญบุรี กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับของ สรัฎฐ์ตรา เครือวัลย์ (2551, หน้า 62) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการ ระดับปฐมวัยโรงเรียนสวนบัว เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย ด้านงานจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง ในภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน พบว่า ผู้ปกครองที่มีอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนต่างกัน ความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้ปกครองต่างให้ความสำคัญและตระหนักถึงบทบาทหน้าที่การมีส่วนร่วมการบริหาร งานวิชาการ สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551, หน้า 19) กล่าวถึง บทบาทของการทำงานร่วมกับสถานศึกษา ว่าความหลากหลายของบุคคลที่ทำงานร่วมกับสถานศึกษา สามารถเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็ง รวมทั้งการพิจารณามติข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากที่ประชุมไปสู่การปฏิบัติตั้งนั้นการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง จึงไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ เน้นการนำผลการศึกษาไปใช้ในศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดโดยตรง จึงมีแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้จริงในสถานศึกษา ดังนี้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง อยู่ในระดับมากทุกด้าน และพบว่า ด้านการจัดประสบการณ์/การจัดกิจกรรมประจำวัน มีค่าเฉลี่ยอยู่อันดับสุดท้าย ข้อที่ควรปรับปรุงในด้านนี้ คือ การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการทั้งทักษะและสาระการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้ปกครองอาจจะยังไม่ค่อยเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมแบบบูรณาการ ดังนั้น ควรให้ความรู้โดยการจัดบอร์ด/บรรยายให้ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและมีส่วนร่วมในข้อนี้มากยิ่งขึ้น

1.2 ด้านหลักสูตร พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดทำแผนจัดประสบการณ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองอาจไม่เข้าใจและคิดว่าเป็นเรื่องของครูผู้สอน จึงทำให้มีส่วนร่วมในข้อนี้น้อยที่สุด ดังนั้น ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจและพูดคุยเป็นการส่วนตัวกับผู้ปกครองให้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนประสบการณ์มากยิ่งขึ้น

1.3 ด้านสื่อและนวัตกรรมการจัดประสบการณ์เรียนรู้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในการเสนอแนะในการจัดหาและใช้สื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองอาจยังไม่เห็นหรือไม่เข้าใจหรือไม่แน่ใจว่าจะใช้สื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียน ดังนั้น ควรทำความเข้าใจ และยกตัวอย่างสื่อและอุปกรณ์ในห้องเรียนให้ผู้ปกครองได้เห็นและเข้าใจ เช่น ผู้รู้/ภูมิปัญญาที่มีอยู่ในท้องถิ่น อาชีพในท้องถิ่น ห้องสมุดชุมชน เป็นต้น

1.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาตัดสินคุณภาพ หรือคุณลักษณะของพฤติกรรม หรือปริมาณของพฤติกรรมให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองคิดว่าครูผู้สอนมีความใกล้ชิดกับเด็กทุกคน จึงน่าจะมีกระบวนการพิจารณาคุณภาพ หรือคุณลักษณะของพฤติกรรมดีกว่าและครูเข้าใจในกระบวนการมากกว่าผู้ปกครอง ดังนั้น เพื่อให้ผู้ปกครองมีความเข้าใจในกระบวนการพิจารณาตัดสินคุณภาพ หรือคุณลักษณะของพฤติกรรม ครูควรพบปะชี้แจงให้ผู้ปกครองเข้าใจในเรื่องดังกล่าวมากยิ่งขึ้น

1.5 ควรให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมตามที่กำหนดไว้ในระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อจะได้เกิดความเข้าใจ ตระหนักและให้ความสำคัญในบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อการมีส่วนร่วมที่จะพัฒนาการศึกษาให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

1.6 ควรกระตุ้นและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของผู้ปกครอง ด้วยกระบวนการที่หลากหลาย เช่น การพบปะพูดคุย การประชุม การจัดบอร์ด หรือเอกสารให้ความรู้ เป็นต้น และผู้ปกครองควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษาของศูนย์ฯ ในทุกกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.2 ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ถึงรูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง เพื่อแสวงหารูปแบบการมีส่วนร่วมที่หลากหลายและตรงกับความต้องการ เพื่อจะเป็นทางเลือกในการจัดการศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของผู้ปกครอง ผู้เรียน รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

2.3 ควรศึกษาความยั่งยืนของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้การบริหารงานวิชาการของศูนย์ฯ ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและคงทนเป็นแบบอย่างที่ดีในการพัฒนาต่อไป

2.4 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัด จังหวัดพัทลุง

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงมหาดไทย. (2557). *มาตรฐานการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น.

_____. (2550). *แนวทางปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ*. เอส.บี: กรุงเทพฯโปรดักส์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2550*.

กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). การจัดการศึกษาปฐมวัยตามหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2552). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2550. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา. กรุงเทพฯ: เบรนา-เบสบีค.
- _____. (2551). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย. วาดศิลป์: กรุงเทพฯ.
- ธนสาร บัลลังก์ปัทมา. (2551). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ: The City Journal.
- ประเวศ วะสี. (2554). ระบบการศึกษาที่แก้ความทุกข์ยากของคนทั้งแผ่นดิน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พรหมมล ศรีชะเกตุ. (2554). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในงานวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตรระดับปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดเทศบาลอำเภออัญบุรีจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย.
- พระมหาประจักษ์กิตติเมธี (ทองดาษ). (2554). การบริหารงานวิชาการสำนักเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลีดีเด่นกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ พธ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ภัทรภรณ์ แดงแก้ว. (2557). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาโยธธ เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- รวี จันทนาม. (2557). รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิผลในโรงเรียนขนาดกลาง. วิทยานิพนธ์ ค.ด. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- รุ่งชัชดาพร เวชชาติ. (2550). การบริหารวิชาการ. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- รุ่งทิพย์ ตั้งพานิชวงศ์. (2551). การมีส่วนร่วมของครูผู้สอน ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้ปกครองนักเรียนในการบริหารงานวิชาการ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สถาบันส่งเสริมอัจฉริยภาพและนวัตกรรมการเรียนรู้. (2550). เอกสารประกอบการอบรม ครู BBL ระดับอนุบาล: การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร Brain-based Learning ด้านการคิด. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมอัจฉริยภาพและนวัตกรรมการเรียนรู้.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2553). แนวการจัดการประสบการณ์เด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.
- สร้อยรัตรา เกรือวัลย์. (2551). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการ ระดับปฐมวัยโรงเรียนสวนบัว เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร. ภาคนิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สายัณห์ แก้วกิ่งจันทร์. (2552). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานวิชาการกรณีศึกษาโรงเรียนบ้านป่ายางหลวง อำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ค.ม. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สิริพัชร เจษฎาวโรจน์. (2550). การออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Backward Design. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุรศักดิ์ จันทลา. (2552). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของผู้ปกครองนักเรียน หลักสูตรสองภาษา. ภาคนิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สุเทพ อ่วมเจริญ. (2557). การพัฒนาหลักสูตรทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำลี รักสุทธี. (2553). คู่มือการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและแผนฯ ประกอบสื่อ นวัตกรรม. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- อรพินทร์ สฟโชคชัย. (2551). หลักสำคัญในการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม. กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา องค์การมหาชน.